Справка за отразяване на постъпилите предложения от обществените консултации по проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, публикуван на интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации

Подател	Предложение	Приема/не приема/ предложението	Мотиви
Камара на счетоводителите в България	I. Общи бележки Камарата на счетоводителите в България изразява следното професионално становище относно проекта за изменение и допълнение на ДОПК, публикуван за обществено обсъждане за въвеждане на Директива (ЕС) 2023/2226 и Директива (ЕС) 2025/872. Проектът представлява най-мащабната реформа в областта на административното сътрудничество за последните години. Той разширява автоматичния обмен на информация, въвежда нови задължения за доставчиците на услуги за криптоактиви, за финансовите институции и за счетоводните и данъчни специалисти, и има пряко отражение върху счетоводната практика, данъчното планиране, вътрешния контрол и подготовката на финансовите отчети. Камарата оценява необходимостта от привеждане на националното	**Не се съдържа предложение**	

	законодателство в съответствие с европейските изисквания. Същевременно, с оглед на мащаба на измененията, отчитаме значителни последици за счетоводния сектор и за бизнеса, които следва да бъдат отчетени и минимизирани.		
	II. Относно разширяването на автоматичния обмен на информация за криптоактиви Проектът урежда изцяло нов раздел IIIб в глава шестнадесета, който регламентира автоматичен обмен на информация за дейностите с криптоактиви. Въвеждат се: • нови задължения за комплексна проверка на ползватели на криптоактиви; • ежегодно докладване към НАП на детайлни транзакционни данни; • задължителна регистрация на оператори на криптоактиви в България, ако предоставят услуги към български лица. Професионална оценка на измененията: 1. Съществено нарастване на обема на счетоводната информация Данните, които доставчиците на услуги за криптоактиви ще подават, ще генерират значителен обем входяща информация за НАП. Това пряко засяга счетоводителите, които ще бъдат натоварени с: • обработване на допълнителни данни за клиенти;	**Не се съдържа предложение**	1. Предмет на законопроекта не е счетоводното и данъчното отчитане на сделките с криптоактиви от ползвателите на криптоактиви, а задълженията на посредника по такива сделки (предоставящ информация доставчик на услуги за криптоактиви) да предоставя информация на изпълнителния директор на Националната агенция за

	• съгласуване на автоматично подадени данни с годишни данъчни декларации; • водене на данъчни досиета, обвързани с криптоактиви, подлежащи на контрол.		приходите за тях за целите на автоматичния обмен на информация с компетентните органи на други държави и юрисдикции. От това не произтичат задължения за обработване и отчитане на нов вид данни от счетоводителите, нито правилата за извършване на комплексната проверка следва да се прилагат от тях. По отношение на функциите на счетоводителите следва да се отбележи, че и към настоящия момент доходите от сделки с криптоактиви се декларират и облагат съгласно българското законодателство и административната практика. Със законопроекта НАП ще разполага с още един източник на информация, чрез който ще може да контролира подадените от лицата декларации.
	2. Повишен риск от несъответствия Автоматично обменяната информация може да не съответства на счетоводните записи при клиентите, особено когато: • има транзакции с некласифицирани от доставчика криптоактиви; • има различия в използвани методики за определяне на справедливата стойност;	**Не се съдържа предложение**	По т. 2 обръщаме внимание, че компетентният орган обменя информацията така както е предоставена и в този смисъл няма как да възникне ситуация, при която автоматично обменяната информация да не съответства на счетоводните записи при клиентите, освен в случай на злоупотреба от страна на предоставящия информация

	• има сделки през чуждестранни оператори извън ЕС. 3. Необходимост от методическа рамка За да се гарантира еднакво прилагане, следва да бъдат издадени подробни указания за: • признаване на приходи и разходи от криптоактиви; • определяне на данъчната основа при търговия с криптоактиви; • документиране и доказване на стойността на криптоактивите при липса на централизирани пазари; • третирането на получени данни от автоматичния обмен. Камарата счита, че тези указания следва да бъдат приети преди влизане в сила на закона от 1 януари 2026 г.	**Не се приема**	доставчик на услуги за криптоактиви или неточно счетоводно отразяване от страна на клиентите. 3. Счетоводното и данъчното третиране на сделките с криптоактиви не са предмет на законопроекта. И към настоящия момент доходите от сделки с криптоактиви се декларират и облагат съгласно българското законодателство и административната практика.
	III. Относно разширяването на категорията финансови сметки и електронните пари Проектът включва електронните пари и цифровите валути на централните банки в обхвата на автоматичния обмен. Това засяга счетоводните предприятия, тъй като: • ще се увеличи обемът на счетоводни данни, които трябва да бъдат съпоставени с отчетите на клиенти;	**Не се приема**	И към настоящия момент доставчиците на услуги за електронни пари съхраняват информация за целите на счетоводната отчетност и за отчетност пред своите клиенти. Също така те са задължени да получават и да разполагат с подходяща, точна и актуална информация относно тяхната идентификация. Твърдението, че титулярите на сметки

	• ще възникнат нови казуси относно признаване и оценяване на електронни пари, държани през различни платформи и устройства; • следва да бъде разработена технология за проследяване на трансакции, включително идентификация на титуляри, които до момента не са били обект на данъчен обмен. Изисква се значителна подготовка на счетоводните системи и софтуер.		до момента не са били обект на данъчен контрол не е вярно. Предмет на законопроекта е създаването на общоевропейска рамка за автоматичен обмен на информация между компетентните органи. Със законопроекта НАП ще разполага с още един източник на информация, чрез който ще може да контролира подадените от лицата декларации.
	IV. Относно автоматичния обмен на данни от информационната декларация за допълнителния данък (чл. 260я[23] ЗКПО) В проекта се предвижда автоматичен обмен на данните по модела на глобалния минимален данък. За счетоводителите на многонационални групи възникват: • нови задължения за събиране, структуриране и проверка на данните; • необходимост от уеднаквяване на вътрешногруповите отчети; • съществено административно натоварване, свързано с отчетността на МГП. Камарата подчертава нуждата от: • централизирани указания по приложение на правилата; • ясни процедури при несъответствия между данните на различни юрисдикции;	**Не се приема**	Правилата, предвидени в законопроекта, уреждат единствено обмена на информация с компетентните органи на други държави и юрисдикции. Изискването за подаване на информационна декларация произтича от чл. 260я[23] от Закона за корпоративното подоходно облагане.

	• унифицирани стандарти за трансферно ценообразуване, в т.ч, методи извън класическите пет.		
	V. Относно измененията в дефиницията за „пазарна цена“ и методите за трансферно ценообразуване Проектът въвежда пряко съответствие с Ръководството на ОИСР. Камарата подкрепя: • приравняването на дефиницията за пазарна цена към международните стандарти; • възможността за използване на „друг метод“ при определени обективни условия. Това ще доведе до по-голяма предвидимост и по-малък риск от спорни корекции. За счетоводителите това означава: • задължително актуализиране на вътрешни методологии; • необходимост от допълнителна експертиза; • нови рискове при несъответствие между счетоводни и данъчни оценки.	**Не се съдържа предложение**	Предложените текстове нямат за цел въвеждане на фундаментална промяна в правилата и практиките по определяне на пазарните цени (трансферно ценообразуване). От тази гледна точка не би могло да се очаква последица от тяхното прилагане да е възникване на нови рискове и задължително актуализиране на вътрешни методологии. Специализирани знания и опит в областта на трансферното ценообразуване са обичайно необходими поради сложността на материята и мултидисциплинарния подход към разрешаването на въпроси с такъв характер. Законопроектът обаче не предполага необходимост от разширяване или задълбочаване на знанията в тази област.
	VI. Възможни затруднения и препоръки Камарата счита, че следните аспекти трябва да бъдат прецизирани или допълнително регулирани: 1. Преходен период	**Не се приема**	Счетоводното и данъчното третиране на сделките с криптоактиви не са предмет на законопроекта. И към настоящия момент доходите от сделки с криптоактиви се декларират и облагат съгласно българското

	Макар законът да влиза в сила от 1 януари 2026 г., реалното предоставяне на информация ще започне през 2027 г. Препоръчваме: • въвеждането на официален тестов период; • изграждане на пилотна среда за подаване на отчети; • инструкции за синхронизиране на данни между доставчици и счетоводителите, 2. Технологична готовност на НАП Въвеждането на нови електронни услуги изисква стабилност, функционалност и помощни материали. Предлагаме: • предварителни технически спецификации; • обучение на счетоводния сектор; • разработване на API за автоматизирано подаване.		законодателство и административната практика. Предмет на законопроекта е подаването на определени данни от предоставящите информация доставчици на услуги за криптоактиви като идентификационни данни за ползвателите на криптоактиви, които са им клиенти, държавата, на която са местни лица, както и информация за всеки криптоактив, който е предмет на сделка. Дали информацията, която подлежи на предоставяне на изпълнителния директор на НАП, ще бъде изготвяна от счетоводител или друг служител на доставчика на услуги, е въпрос на вътрешна организация на лицето. Следва да се има предвид, че ще бъде разработена електронна услуга на интернет страницата на НАП, като информацията ще се подава в предварително дефиниран формат с указания за попълването му, публикувани на интернет страницата на агенцията. Аналогичен режим за автоматичен обмен на информация, касаещ голяма част от финансовия сектор, както и аналогична електронна услуга съществуват и функционират от 10 години.

	3. Счетоводна стандартизация Към момента националните стандарти не съдържат специфична рамка за криптоактиви. Предлагаме: • изработване на национални указания или допълнение към НСС; • препоръка за счетоводно третиране на криптоактиви по сходен начин с МСФО; • ясни правила за определяне на справедлива стойност, документална обоснованост и инвентаризация.	**Не се приема**	Счетоводното и данъчното третиране на сделките с криптоактиви не са предмет на законопроекта. Независимо от това, по отношение на прилаганите счетоводни стандарти следва да се отбележи, че чл. 34 от Закона за счетоводството (ЗСч) определя принципите за избор и прилагане на счетоводна база. Съгласно СС 1 „Представяне на финансови отчети“, в случаите, когато даден въпрос не е изрично уреден в националните счетоводни стандарти, може да се прилагат разпоредби от международните счетоводни стандарти, доколкото това не противоречи на националната нормативна рамка. В чл. 15 от ЗСч са регламентирани правомощия на министъра, сред които е и предприемането на мерки за развитието и усъвършенстването на счетоводството, в т.ч. Националните счетоводни стандарти. Счетоводното отчитане на криптоактивите е уредено от действащите счетоводни стандарти, включително СС 32 „Финансови инструменти“, СС 2 „Стоково-материални запаси“ и други. Във връзка с направените предложения, касаещи текущото

			счетоводно отчитане на дейността на предприятията, следва да се обърне внимание, че съгласно чл. 16 от ЗСч отговорността за правилното определяне и прилагане на счетоводната политика, включително класифицирането и оценяването на съответните активи, е на ръководителя на предприятието.
	4. Обучение на професионалната общност Промените въвеждат комплексни нови задължения. Препоръчваме: • съвместни обучения на Камарата със НАП и КФН; • официални ръководства за практическо приложение; • онлайн помощна библиотека към НАП.	**Не се приема**	Предмет на законопроекта не е счетоводното и данъчното отчитане на сделките с криптоактиви от ползвателите на криптоактиви, а задълженията на посредника по такива сделки (предоставящ информация доставчик на услуги за криптоактиви) да предоставя информация на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за тях за целите на автоматичния обмен на информация с компетентните органи на други държави и юрисдикции. От това не произтичат задължения за обработване и отчитане на нов вид данни от счетоводителите, нито правилата за извършване на комплексната проверка следва да се прилагат от тях. По отношение на функциите на счетоводителите следва да се отбележи, че и към настоящия момент доходите от сделки с

			криптоактиви се декларират и облагат съгласно българското законодателство и административната практика. По отношение на предоставянето на информация за целите на автоматичния обмен на информация следва да се има предвид, че ще бъде разработена електронна услуга на интернет страницата на НАП, като информацията ще се подава в предварително дефиниран формат с указания за попълването му, публикувани на интернет страницата на агенцията. Националната агенция за приходите има значителен опит в автоматичния обмен на информация и ще окаже необходимото съдействие и техническа помощ за изпълнение на техническите изисквания от задължените лица.
	VII. Заключение Камарата на счетоводителите в България подкрепя общата насока на законопроекта - повишаване на прозрачността, въвеждане на европейските стандарти и синхронизация с правилата на ОИСР. Въпреки това промените имат значителен ефект върху счетоводната и данъчната практика и изискват: • последователна методическа подкрепа;	**Не се приема**	Приложими са изложените по т. II-VI аргументи.

	• технологична готовност на институциите; • преходни периоди и обучения; • яснота и предвидимост в прилагането. Предлагаме законопроектът да бъде придружен от подробни указания, стандарти и технически спецификации, които да осигурят ефективното му прилагане и да минимизират административната тежест за бизнеса и счетоводните професионалисти. Камарата остава в готовност за участие в работни групи, експертни обсъждания и подготовка на методически материали, които да подпомогнат успешното внедряване на новата уредба.		
	Допълнение към становището на Камарата на счетоводителите в България относно ЗИД на ДОПК — относно упражняването на контролно-ревизионната дейност, правата и задълженията на контролните органи и на данъчно-задължените лица, както и ролята на Камарата 1. Анализ на действащата уредба: • Контролно-ревизионните правомощия на органите по приходите на НАП са детайлно уредени в чл. 12, 13, 37 и 115 ДОПК. Законът предвижда широк кръг правомощия — проверки, изискване на документи, обяснения, експертизи, достъп до обекти, запечатване и др. (член 5,	**Не се съдържа предложение**	

	ДОПК), (член 13, ДОПК), (член 115, ДОПК). Задълженията на данъчно-задължените лица включват съдействие при проверки, предоставяне на документи, данни и обяснения, осигуряване на достъп и условия за ревизия, спазване на срокове (член 13, ДОПК), (член 115, ДОПК), (член 16, ДОПК). Правата на данъчно-задължените лица включват защита на честта и достойнството, информираност, право на обжалване на актове и действия на органите по приходите, право да получават информация и документи, право на становища по събраните доказателства (член 17, ДОПК). Към момента, според закона, няма изрична роля на Камарата на счетоводителите като орган за жалби или сигнали при нарушения от страна на органите по приходите. Такава компетентност не се предвижда и от Закона за счетоводството. 2. Констатирани проблеми в практиката: • Липса на единна методология и стандарти за ревизионна дейност — често се сменят практики по места. • Ограничен срок или обем за становище/възражения от страна на проверяваните лица.	**Не се съдържа предложение**	

	• Недостатъчна защита и представителство на данъчно-задължените лица, когато възникнат спорове относно тълкуването на счетоводни разпоредби. • Практически съществува „интерпретационна асиметрия“ — органите по приходите често ползват вътрешни указания и методики, които не са публични и засягащи широкия професионален сектор. 3. Формулирани предложения за допълнения в законопроекта: А. Ясно регламентиране на правата и задълженията на органите по приходите и на данъчно-задължените лица в ДОПК Предлагаме допълнение към чл. 12-13 ДОПК, с нови алинеи, които конкретизират: • Задължението на органите по приходите да действат обективно и при спазване на професионалните стандарти - включително счетоводните стандарти; • Правото на данъчно-задължените лица да получават предварителна информация за приложимите критерии за контрол, използваните дефиниции и методики за ревизия; • Задължението на органите по приходите да предоставят всички методически указания (дори вътрешните), на които се основава актът или хода на ревизията, при	**Не се приема**	Предложенията не са свързани със законопроекта. ДОПК ясно посочва принципите, от които се ръководят органите по приходите при осъществяване на контролните си правомощия (законност, самостоятелност и независимост, обективност и др.). Също така ясно са дефинирани страните в производството (чл. 9 от ДОПК), случаите, в които в производството могат да участват трети лица (чл. 10, 11), правомощията на органите (чл. 12 от ДОПК), задълженията на участниците в производствата (чл. 13 от ДОПК) и правата на задължените лица (чл. 17 от ДОПК). Критериите за контрол и оценка на риска, както и „методиките за ревизия“ са част от организацията на работа и вътрешните процедури на

	поискване от страната (член 5, ДОПК), (член 17, ДОПК).		институцията. Задължителните указания за органите и становища с анонимизирани данни, с които се разяснява данъчното и осигурителното законодателство, се публикуват на страницата на НАП в рубриката „Въпроси и отговори“.
	Б. Инструмент за професионален арбитраж и жалби чрез Камарата на счетоводителите Предлагаме създаване на нов текст в ДОПК (например нов чл. 115а, след текущия чл. 115), със следната примерна редакция: „Чл. 115а. (1) Данъчно-задължените лица, при възникване на спор или при твърдения за неправомерни или незаконосъобразни действия на органите по приходите, свързани с тълкуване и приложение на счетоводното законодателство или на счетоводни стандарти, могат да подадат жалба или сигнал до Камарата на счетоводителите в България. (2) Камарата на счетоводителите в България издава мотивирано професионално становище, което се прилага и оценява като доказателство в съответното административно или съдебно производство. (3) Органът по приходите е длъжен в мотивите на ревизионния акт или	**Не се приема**	Предложението не е свързано със законопроекта. Независимо от това считаме, че включването на което и да е лице в контролните производства по ДОПК, още повече лице, което не е независим и безпристрастен орган, би нарушило принципа на самостоятелност и независимост, съгласно който органите по приходите и публичните изпълнители осъществяват производството самостоятелно, като при изпълнение на правомощията си те са независими и действат само въз основа на закона.

	протокола да отрази и обсъди становището на Камарата на счетоводителите. (4) Камарата предоставя ежегодно публичен отчет на случаите, по които е изразила становище в хода на ревизионна дейност, и предложения за единно тълкуване.“ В. Възможност за участие на Камарата на счетоводителите с право на консултативен вот/арбитраж при възникнали спорове Препоръчва се да се регламентира практиката, при спорове, свързани със счетоводни въпроси, органите по приходите да могат служебно да изискват становище от Камарата или да задължават експертизата да бъде изготвена поне от един регистриран експерт-счетоводител. 4. Къде в закона следва да се включи ролята на Камарата на счетоводителите? Следва да се включи в: • Раздела за ревизионно производство - Глава петнадесета от ДОПК (чл. 115 и сл.). Постепенно като нов чл. 115а (или друг следващ член, според систематиката). • Общи разпоредби относно правата на данъчно-задължените лица - чл. 39, с нова точка за изричното им процесуално право да сезират Камарата. • В обхвата на контролните компетентности на НАП — да се предвиди задължението за	**Не се приема**	Приложими са изложените по-горе аргументи.

	изслушване на професионалното становище на Камарата по спорни счетоводни казуси. 5. Предложение за формулировка за включване в становището: > Камарата на счетоводителите в България настоява законодателят да предвиди изрична регламентация в ДОПК относно: > - Детайлно разписване на правата и задълженията на контролните органи на НАП, включително задължение да прилагат и спазват националните счетоводни стандарти, яснота относно методологиите за ревизия и тяхната публичност спрямо проверяваните лица; > - Ясно разписване на правата на данъчно-задължените лица, включително правото им да искат прилагане на релевантни счетоводни стандарти, да им се предоставя използваната от органа по приходите методическа база, както и да се обръщат към Камарата на счетоводителите за становища по спорни и неправомерни действия на ревизорите; > - Въвеждане на възможност за подаване на жалби и сигнали от страна на данъчно-задължените лица до Камарата на счетоводителите в България, като законът изрично посочи, че произнасянията на Камарата имат значението на експертно	**Не се приема**	Приложими са изложените по-горе аргументи.

	становище, с тежест на доказателство в съответното производство, и че органът по приходите е длъжен да го обсъди и приложи към ревизионния акт; > - Въвеждане на процедура, при която по предложение или при спор органите по приходите могат да изискват експертна консултация от Камарата на счетоводителите, като така се укрепва прозрачността, професионализмът и доверието при упражняване на контролно-ревизионната дейност. > Подобна правна регламентация би повишила законността, предвидимостта и качеството на административния контрол, ще даде ефективен инструмент за бърза и професионално аргументирана намеса в случай на нарушения и ще изпълни Конституционното изискване за защита на правата на лицата при контрол и ревизии (член 120, КРБ), (член 17, ДОПК). Становището следва да бъде включено като допълнение към раздела „Възможни затруднения и препоръки“, със заглавие: „VIII. Необходимост от въвеждане на гаранционни механизми за професионална защита на счетоводителите и на данъчно-задължените лица чрез участие на Камарата на счетоводителите в България“. Обобщение: Необходимо е да се създаде специална уредба в ДОПК за процесуални права и		

	механизми за жалби и професионален арбитраж чрез Камарата на счетоводителите в България при констатирани нарушения и спорове относно счетоводното законодателство в рамките на ревизиите, като това да се имплементира с конкретен текст в глава петнадесета на ДОПК и като ново право в чл. 39.		
Българска финтех асоциация	Българската финтех асоциация (БФА) е юридическо лице с нестопанска цел, което обединява водещи финтех дружества в България, включително платежни институции, дружества за електронни пари, финансови институции по чл. За от Закона за кредитните институции, криптотърговци и други участници на пазара. От създаването си преди повече от осем години Асоциацията последователно изпълнява своята мисия да предоставя платформа за партньорство между заинтересованите страни в сектора на финансовите технологии, като насърчава сътрудничеството и обмена на експертиза с цел развитието на по-достъпни, иновативни, ефективни и удобни за потребителите финансови услуги. БФА представлява и защитава общите интереси на своите членове пред държавните и регулаторните органи, инвеститорите,	**Не се съдържа предложение**	

	финансовите институции, както и пред международни организации и партньори. Публикуваният проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс има за цел да транспонира изискванията на Директива (ЕС) 2023/2226 на Съвета от 17 октомври 2023 г. (DAC8). С нея се въвеждат нови правила за разширяване на обмена на данъчна информация между държавите членки, като за първи път в обхвата му системно се включват криптоактивите. По същество директивата установява европейска рамка за данъчна прозрачност при криптоактивите чрез разширяване на действащия режим на административно сътрудничество и въвеждане на задължения за докладване и автоматичен обмен на информация, съобразени с международния стандарт на ОИСР - Crypto-Asset Reporting Framework (CARF). Този стандарт надгражда съществуващите правила по Common Reporting Standard (CRS), които са разработени основно за традиционни финансови сметки с по-ясно очертан обхват. Предвидените в законопроекта изменения могат да бъдат обособени в две основни групи - от една страна, такива, свързани с въвеждането на обмен на данъчна информация относно криптоактиви, а от друга - такива, насочени към разширяване		

	на обхвата на понятията „финансова институция“, „депозитарна институция“ и „депозитна сметка“ чрез включване на електронните пари и техните издатели. В тази последователност е структурирано и настоящото становище.		
	I. Становище по законопроекта в частта, свързана с обмена на данъчна информация между държавите членки, отнасяща се до криптоактиви.		
	I.1. По отношение на пропорционалността на санкциите В проектозакона са предвидени фиксирани по размер санкции, включително такива, определени на база брой засегнати ползватели на криптоактиви, което може да доведе до непропорционално висока санкционна тежест за доставчиците на услуги за криптоактиви, особено в случаи на формални или технически нарушения. Липсва разграничение между съществени нарушения и такива с ниска степен на обществена опасност, както и механизъм за предупреждение или корективен срок преди налагане на санкция. В тази връзка считаме, че е необходимо да се въведе диференциран подход при определяне на санкциите, включително възможност за налагане на предупреждение при първо нарушение, както и въвеждане на	**Не се приема**	По отношение на санкциите, за които са предвидени минимален и максимален размер, съгласно разпоредбите на ЗАНН един от критериите при определянето на конкретния размер на санкцията е тежестта на нарушението, т.е. в рамките на определените в закона граници административно наказващият орган определя конкретния размер на санкцията, като съобразява конкретните факти и обстоятелства на конкретното нарушение. Що се отнася до санкциите, предвидени на база всяка сметка, за която е допуснато нарушение, следва да се отбележи, че законопроектът се основава на действащите административнонаказателни разпоредби в ДОПК за нарушаване на

	максимален праг на санкцията, когато тя се определя на база брой засегнати лица.		правилата при обмена на информация за финансови сметки. Мотивът за този подход е, че неподаването на информация, подаването на непълна или невярна информация или неизвършването на комплексна проверка за всяка сметка се счита за отделно нарушение. Определянето на максимален праг би означавало извършени нарушения да не бъдат санкционирани, което лишава разпоредбата от превантивния и дисциплиниращ ефект. Също така считаме, че законът трябва да следва единен подход при налагането на санкции при сходни случаи, още повече че обменът на информация за криптоактиви в голяма степен следва правилата на обмена на информация за финансови сметки. Определянето на санкцията на база всяка отделна сметка е практика на повечето държави, които прилагат глобалния стандарт CRS на ОИСР, било е обект на преглед от страна на ОИСР, включително по отношение на България, и е оценено като подходящ подход. По отношение на маловажните случаи на нарушения, съответно случаите, в които може да се отправи предупреждение от

			административнонаказващия орган, са приложими общите правила за административнонаказателната отговорност, предвидени в ЗАНН.
	I.2. По отношение на съответствието с режима по MiCA Съгласно проектозакона задължение за предоставяне на информация възниква и за лица, които не са лицензирани доставчици на услуги за криптоактиви, включително такива, които извършват дейност от или към Република България. Това поставя въпроси относно съответствието с Регламент (ЕС) 2023/1114 (MiCA), който изисква лицензиране за предоставяне на такива услуги в рамките на ЕС. В тази връзка е необходимо да се направи ясно разграничение между задълженията за докладване за данъчни цели и правото да се предоставят услуги на територията на ЕС, както и да се синхронизира терминологията и обхвата на лицата със съответните разпоредби на MiCA и националното законодателство.	**Приема се**	Направени са корекции в законопроекта за прецизиране на използваните понятия. В мотивите е включено допълнително пояснение относно различния обхват, цел, дефиниции, правила и т.н. между режима по MiCA и правилата на ДОПК за автоматичния обмен на информация съгласно Директива (ЕС) 2023/2226. Посоченото произтича също така от вече дефинирания предмет на раздел IIIб на глава шестнадесета и § 1а от ДР на ДОПК, както и от същността на Директива (ЕС) 2023/2226, която ползва понятия от MiCA, но същевременно за целите на автоматичния обмен на информация за данъчни цели предвижда собствени правила и се отклонява от правилата на регламента. Например понятието за „услуга за криптоактиви“ е по-широко от това в регламента, като включва и залагане и отдаване в заем. Една от причините за това е, че с директивата се въвеждат в европейското право правилата на

			глобалния стандарт Crypto Asset Reporting Framework (CARF) на ОИСР.
	I.3. По отношение на сроковете и техническата готовност Проектозаконът въвежда кратки срокове за събиране и предоставяне на значителен обем от информация, без да са налични към момента ясни технически спецификации, формати за подаване, както и тестова среда за обмен на данни. Това създава сериозни практически затруднения за доставчиците на услуги за криптоактиви. В тази връзка считаме, че е необходимо да се предвиди достатъчен преходен период, както и да се гарантира, че всички технически изисквания и указания ще бъдат публикувани своевременно.	**Приема се частично**	За да бъдат утвърдени технически спецификации, формат за подаване и разработени електронни услуги, трябва първо да бъде приет законът. Такива ще бъдат изготвени от Националната агенция за приходите своевременно и много преди сроковете за първото предоставяне на данни, което е предвидено до края на месец юни 2027 г. Доколкото Директивата въвежда глобалния стандарт на ОИСР CARF, форматът на отчетните файлове и техническите изисквания са разработени от ОИСР. На ниво ЕС има консенсус те да бъдат използвани и при обмена на информация съгласно директивата. Целта е да има стандартизация и унификация на задълженията на доставчиците на услуги за криптоактиви в световен мащаб. За България унифицираният формат и техническите изисквания ще бъдат въведени със заповед на изпълнителния директор на НАП съгласно делегиращата разпоредба в законопроекта, аналогично на други видове автоматичен обмен на

			информация в ДОПК. Националната агенция за приходите има значителен опит в автоматичния обмен на информация по Common Reporting Standard и аналогични проекти и ще окаже необходимото съдействие и техническа помощ за изпълнение на техническите изисквания от задължените лица. Преходен период не може да бъде предвиден, тъй като първият отчетен период в законопроекта е този, предвиден в директивата, и не са допустими отклонения.
	I.4. По отношение на защитата на личните данни Съгласно проекта се събира и обработва значителен обем от лични и чувствителни данни, включително данъчни номера, данни за транзакции и информация за контролиращи лица. В проекта липсва анализ на съответствието с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 (GDPR), както и конкретни правила относно минимизацията и съхранението на данните. В тази връзка считаме, че следва да се въведат ясни гаранции за защита на личните данни, включително принципи за минимизация, ограничаване на целите и съкращаване на сроковете за съхранение, когато това е възможно.	**Приема се по принцип**	Следва да се има предвид, че със законопроекта се транспонира Директива (ЕС) 2023/2226 на Съвета от 17 октомври 2023 г., разпоредбите на която са изцяло съобразени с правилата и изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 (GDPR), видно от рецитали 45 и 46 от преамбюла на Директива (ЕС) 2023/2226. В съответствие с Директива 2011/16/ЕС, която се изменя с Директива (ЕС) 2023/2226, в съществуващите разпоредби на ДОПК има изрична регламентация и правила по отношение на защита на личните данни, които ще се прилагат и по отношение на предоставящите

			информация доставчици на услуги за криптоактиви и дружествата за електронни пари. Общите гаранции за защита на личните данни са регламентирани в GDPR и чл. 143п[1] от ДОПК, а по отношение на използването на данните приложение намират чл. 142у и чл. 143п от ДОПК. За яснота в проекта е включена нова разпоредба (чл. 142я[10]) по отношение на прилагането на чл. 143п и чл. 143п[1] при обмена на информация за криптоактиви. За съхраняването на информацията, в съответствие с директивата, приложима е разпоредбата на чл. 142я[8], ал. 2.
	I.5. По отношение на определянето на стойността на транзакциите Проектозаконът изисква предоставяне на информация за стойността на транзакциите, включително справедлива пазарна стойност, без да са установени ясни правила за нейното определяне. Това създава риск от различни практики между доставчиците на услуги за криптоактиви и несъпоставимост на данните. В тази връзка считаме, че е необходимо да се въведе единна методология за определяне на стойността, включително ясно определяне	**Приема се по принцип**	Съгласно рецитал 9 от преамбюла на Директива (ЕС) 2023/2226 при прилагането на правилата на директивата следва да се използват коментарите към рамката на ОИСР за предоставяне на информация за криптоактиви (CARF) в документа „Международни стандарти за автоматичен обмен на информация по данъчни въпроси: рамка за представяне на информация за криптоактиви и актуализация от 2023 г. на общия стандарт за предоставяне на информация“ на ОИСР като

	на източниците на пазарни данни и приложимите валутни курсове.		източник на примери или тълкуване и с цел осигуряване на съгласуваност в прилагането в държавите членки. В тази връзка в Коментара се съдържат достатъчно насоки по отношение на определянето на справедливата пазарна стойност и практически примери (Коментара към раздел I на модела на правила).
	I.6. По отношение на административната тежест за малки участници Проектозаконът не предвижда разграничение между големи и малки доставчици на услуги за криптоактиви, като всички са обект на едни и същи изисквания за събиране и предоставяне на информация. Това може да доведе до непропорционална административна тежест за по-малките участници на пазара. В тази връзка считаме, че следва да се разгледа възможността за въвеждане на облекчен режим или праг (de minimis), под който да се прилагат опростени изисквания.	**Не се приема**	Законопроектът въвежда правилата на Директива (ЕС) 2023/2226 и глобалния стандарт CARF, които не предвиждат специални изключения за малки доставчици на услуги за криптоактиви. В този смисъл предвиждането на изключения от режима в отклонение от директивата и стандарта на ОИСР би било нарушение на техните правила.
	I.7. По отношение на използването на събраните данни Проектозаконът предвижда, че НАП ще извършва анализ и ще използва информацията от автоматичния обмен, но липсват конкретни правила относно начина	**Не се приема**	С разпоредбата на чл. 143з[1] от законопроекта се въвежда чл. 1, параграф 8 от Директива (ЕС) 2023/2226 относно чл. 18, параграф 4 от Директива 2011/16/ЕС. Целта на разпоредбата е да се гарантира

	на използване на тези данни и гаранции срещу автоматизирано налагане на санкции. В тази връзка считаме, че следва да се въведе принцип на риск-базиран подход при използването на информацията, както и гаранции, че данните няма да се използват единствено за автоматично и формално санкциониране.		ефективното използване на получената от обмена информация, аналогично на всички други данни, събирани от НАП. По този начин информацията няма да бъде само събирана и съхранявана, особено когато е получена от друг компетентен орган, а ще служи за целите на данъчния контрол, анализа на риска, събирането на публични вземания и други функции на агенцията. По отношение на нарушенията на правилата на ДОПК не е предвиден механизъм за „автоматизирано налагане на санкции“ и „автоматично и формално санкциониране“.
	I.8. По отношение на необходимостта от подзаконови актове и указания Проектозаконът делегира значителна част от практическото прилагане на бъдещи актове и указания на изпълнителния директор на НАП, включително формат и ред за подаване на информация. Липсата на яснота към момента създава правна несигурност за засегнатите лица. В тази връзка считаме, че следва да се предвиди задължение всички ключови подзаконови актове и указания да бъдат изготвени и публикувани своевременно, както и да	**Не се приема**	Доколкото Директивата въвежда глобалния стандарт на ОИСР CARF, форматът на отчетните файлове и техническите изисквания са разработени от ОИСР. На ниво ЕС има консенсус те да бъдат използвани и при обмена на информация съгласно директивата. Целта е да има стандартизация и унификация на задълженията на предоставящите информация доставчици на услуги за криптоактиви в световен мащаб. За България унифицираният формат и техническите изисквания ще бъдат

	бъдат подложени на обществено обсъждане.		въведени със заповед на изпълнителния директор на НАП съгласно делегиращата разпоредба в законопроекта, аналогично на други видове автоматичен обмен на информация в ДОПК. Националната агенция за приходите има значителен опит в автоматичния обмен на информация по Common Reporting Standard и аналогични проекти и ще окаже необходимото съдействие и техническа помощ за изпълнение на техническите изисквания от задължените лица. Утвърждаването на формат за подаване и техническите спецификации, съответно разработването на електронни услуги, ще се осъществи след приемането на закона. Такива ще бъдат изготвени от Националната агенция за приходите своевременно и съгласувани със заинтересованите лица много преди сроковете за първото предоставяне на данни, което е предвидено до края на месец юни 2027 г.
	I.9. По отношение на определянето на активни и пасивни образувания (вкл. офшорни структури) Проектозаконът предвижда събиране на информация за контролиращи лица,	**Не се приема**	С § 25 от законопроекта в § 1а от ДР на ДОПК се създава дефиниция на понятието „активно образувание“ (т. 78), която ясно посочва условията, на които следва да отговаря образувание,

	включително в случаи на образувания, които могат да бъдат установени в юрисдикции с преференциален данъчен режим, без да са ясно дефинирани критериите за разграничаване между „активни“ и „пасивни“ образувания в контекста на криптоактивите. На практика често се срещат структури, при които дадено образувание няма оперативна дейност, а се използва за държане на активи, което поставя въпроса дали същото следва да се третира като активно или пасивно образувание. Липсата на яснота може да доведе до различно тълкуване и прилагане на закона. В тази връзка считаме, че е необходимо да се прецизират критериите за определяне на активни и пасивни образувания, включително чрез въвеждане на ясни и обективни показатели, съобразени със спецификата на криптоактивите и международната практика.		за да бъде третирано като активно образувание. В законопроекта не се използва терминът „пасивно образувание“. В разпоредбите, в които се използва словосъчетание в смисъл на „образувание, което не е активно“ е ясно, че това е образувание, което не отговоря на условията в цитираната т. 78. Дефиницията за активно образувание е в пълно съответствие с директивата и с глобалния стандарт CARF. Следва да се отбележи, че спецификите на криптоактивите нямат връзка с определянето на едно образувание като активно. Дали образуванието е активно има значение единствено за това дали предоставящият информация доставчик на услуги за криптоактиви следва да извърши комплексна проверка за контролиращите лица на ползвателя на криптоактиви.
	II. Становище по законопроекта в частта, свързана с разширяване на обхвата на понятията „финансова институция“; „депозитарна институция“ и „депозитна сметка“ чрез включването на електронните пари и техните издателите.		

	II.1. По отношение на разширяване обхвата на задължените субекти чрез включване на дружествата за електронни пари в категорията „финансови институции“ и разширяване на обхвата на понятието „депозитна сметка“. В частта, свързана с разширяване на обхвата на понятията „финансова институция“, „депозитарна институция“ и „депозитна сметка“, следва да се отчете, че дружествата за електронни пари са самостоятелна категория доставчици на платежни услуги. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС) „доставчици на платежни услуги по смисъла на този закон са: банки по смисъла на Закона за кредитните институции; дружества за електронни пари по смисъла на този закон; платежни институции по смисъла на този закон; доставчици на услуги по предоставяне на информация за сметка по смисъла на този закон и Европейската централна банка и националните централни банки на държавите членки, когато не действат в качеството си на органи на парична политика или на органи, осъществяващи публичноправни функции.“ В този смисъл дружествата за електронни пари са само един от видовете доставчици на платежни услуги, съгласно българското законодателство, и те	**Приема се по принцип**	Дефинициите за „финансова институция“, „депозитарна институция“ и „депозитна сметка“ в законопроекта изцяло възпроизвеждат дефиниции, предвидени в директивата и глобалните стандарти Common Reporting Standard (CRS) и CARF. Съгласно директивата и стандартите понятието „финансова институция“ включва и депозитарни институции. От своя страна един от видовете депозитарна институция е всяко образувание, което държи електронни пари в полза на клиенти. В този смисъл всяко лице, което извършва такива услуги, само за целите на обмена на информация за данъчни цели в ДОПК, CRS и CARF представлява депозитарна институция, съответно финансова институция. Добавянето на тези образувания в дефиницията на „депозитарна институция“ е свързано с включването на електронните пари и цифровите валути на централни банки в обхвата на предоставяната информация за целите на обмена. Видно от дефиницията за „депозитна сметка“, сметка или условна сметка, която включва всички електронни пари, държани в полза на клиент, се

	функционират при различен регулаторен режим в сравнение с кредитните институции. Приравняването им на практика към банки за целите на обмена на информация, при липса на аналогични задължения за други доставчици на платежни услуги (например платежните институции като самостоятелен вид доставчици на платежни услуги, за които не са въведени никакви задължения), поражда съмнения относно съответствието с принципа на пропорционалност, заложен в правото на Европейския съюз. В тази връзка е целесъобразно в ДОПК да се прецизира понятието „финансова институция“, за да може да бъде постигната целта за събиране и обмен на необходимата информация за данъчни цели от всички данъчни субекти, при отчитане на спецификите на техния правен статут. Предлаганото разширяване на дефинициите създава и риск от противоречие със ЗПУПС, съгласно който електронните пари не представляват влог, не носят лихва и не могат да бъдат третирани като възстановими средства (чл. 40 от ЗПУПС). Поради това следва ясно да се подчертае, че използваните в ДОПК понятия имат самостоятелно, функционално значение единствено за целите на данъчната отчетност и автоматичния обмен на информация и не		приравняват на депозитна сметка за целите на раздел IIIа и IIIб, глава шестнадесета. В този смисъл са и рецитали 26 и 27 от преамбюла на Директива (ЕС) 2023/2226. На ниво ЕС при приемането на директивата е направен анализ и е установено, че в съответствие с принципа на пропорционалността директивата не надхвърля необходимото за постигането на нейните цели, а именно ефективно административно сътрудничество между държавите членки при условия, които са съвместими с правилното функциониране на вътрешния пазар. В §1а от ДР на ДОПК във връзка с очертания предмет на раздел IIIа, глава шестнадесета, е посочено ясно, че понятията се създават за целите на автоматичния обмен на информация за данъчни цели по реда на раздели IIIа и IIIб. Също така следва да се посочи, че съгласно чл. 37, ал. 1 и 2 от Указ № 883 от 1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове думи или изрази с утвърдено правно значение се използват в един и същ смисъл във всички нормативни актове, като ако се налага отклонение от общоприетия смисъл на дума или израз, с допълнителна разпоредба се

	засягат правната природа на съответните инструменти по секторното законодателство. В този смисъл терминът „депозитна сметка“ следва да се разбира като категория за идентифициране на подлежащи на докладване сметки, а не като регулаторна квалификация. Същият ограничителен подход е възприет и в Директива 2009/110/ЕО, която изрично предвижда, че дружествата за електронни пари не могат да приемат депозити или други възстановими средства и че получените средства не са депозит. В този смисъл, приравняването им към „депозитна сметка“ по смисъла на ДОПК, без изрично прецизиране, създава риск от противоречиво тълкуване и прилагане. Поради това проблемът в проекта не е самото включване на електронните пари в обхвата на автоматичния обмен на информация, а използваната законодателна техника. Макар че приложимостта на дефинициите в § 1а от Допълнителните разпоредби на ДОПК е ограничена само до глава шестнадесета, раздели IIIа и IIIб, формулирането, че дружество, държащо електронни пари, е „депозитарна институция“, а съответната сметка е „депозитна сметка“, създава противоречие с императивните правила на ЗПУПС и с европейската рамка за електронните пари. Това поражда риск от нееднакво тълкуване		определя смисълът им за съответния нормативен акт, както това е предложено с § 25 от законопроекта относно §1а от ДР на ДОПК. Приемаме изложените аргументи, че използваната в законопроекта терминология не следва да влиза в колизия с тази на секторното законодателство, тъй като целите на двете регулации са коренно различни. Следва да се има предвид че понятията, използвани в законопроекта, следват глобалните стандарти на ОИСР и директивите на ЕС в областта на административното сътрудничество. Common Reporting Standard и Директива 2014/107/ЕС (регламентираща автоматичния обмен на информация за финансови сметки) са въведени в ДОПК преди приемането на ЗПУПС. За яснота в мотивите е добавен текст, с който се пояснява още веднъж, че използваните понятия имат самостоятелно, функционално значение единствено за целите на автоматичния обмен на информация и не засягат правната природа на съответните инструменти по ЗПУПС.

	в административната практика, от смесване на различни надзорни режими и от подвеждащо възприемане от страна на клиенти и контрагенти, че електронните пари имат правната природа на банков депозит/влог. Разбирането на всички членове на нашата асоциация е, че въпросът за „депозитната сметка“ в контекста на DAC8, респ. на предложения законопроект, изисква внимателно тълкуване и прецизно регламентиране, тъй като на пръв поглед може да създаде впечатление за навлизане в материята на платежното и банковото право, каквото директивата не цели. В този контекст приемаме, че „депозитна сметка“ не е регулаторна квалификация, която създава или променя правото да се приемат влогове, а категория за идентифициране на сметки, подлежащи на докладване. Тоест, терминът се използва описателно и обхватно, а не конститутивно. Именно поради това всяко тълкуване, според което DAC8/ДОПК „превръща“ сметките за електронни пари в депозитни сметки, би било несъвместимо с действащото секторно право. Понятието „депозитна сметка“ следва да се разглежда като самостоятелно, функционално понятие единствено за целите на данъчната отчетност, което не засяга правния режим		

	на електронните пари и не трансформира сметките за електронни пари в депозитни.		
	II.2. Създаване на допълнителна административна тежест върху доставчиците на платежни услуги. Следва да се отчете значителната административна тежест върху доставчиците на платежни услуги, които вече са обект на множество режими за докладване на данни. Самият проект разширява набора от данни, които следва да се събират и поддържат — включително валидност на декларацията, основание за качеството „контролиращо лице“, вид на сметката, дали е съществуваща или нова, както и данни за съвместни сметки — и предвижда събирането им и когато същата информация следва да бъде актуализирана по законодателството за мерките срещу изпирането на пари. Успоредно с това доставчиците на платежни услуги вече са обект на други европейски и национални режими за докладване на клиентски и транзакционни данни, включително CESOP - за трансгранични плащания; SAF-T, чл. 25 от Закона за НАП; докладване на всяко полугодие на данни за платежни измами до Европейската централна банка (ЕЦБ) и Европейския банков орган (ЕВА). Липсата на координация между тези режими създава риск от дублиране на	**Не се приема**	В нито една от посочените в становището хипотези на предоставяне на информация от дружествата за електронни пари информацията не се структурира и не съдържа всички данни, регламентирани в стандарта на ОИСР и директивата. Освен това и директивата, и стандартът посочват изрично, че информацията се предоставя от съответните образувания на компетентния орган (за България – изпълнителния директор на НАП). Също така информацията се предоставя в определен формат, като данните от него се обменят с компетентните органи на други държави и юрисдикции. В този смисъл практически не е възможно компетентният орган да изисква, съответно да получава конкретните данни, които се обменят, от други органи и институции. Следва да се отбележи също, че режимът не се въвежда на национално ниво, а е глобален стандарт, приложим за държавите членки на ЕС въз основа на директивата, както и за

	задължения и противоречие с принципа за минимизация на данните. Именно поради това законодателят следва да прилага подхода „събиране веднъж — използване многократно“, основан на повторно използване на вече събрана информация и съгласуване на изискванията между различните регулаторни рамки, вместо натрупване на паралелни и частично припокриващи се задължения. Самите ЕЦБ и ЕВА вече са поставили намаляването на дублиращото се докладване сред приоритетите си чрез Joint Bank Reporting Committee и по-широката програма за integrated reporting, именно с цел да се намалят разходите и повторенията в регулаторното отчитане. Такъв подход е напълно приложим и тук, ако държавата желае едновременно ефективен автоматичен обмен на информация и пропорционална регулаторна тежест за пазара. Значителна част от информацията, която ще подлежи на събиране и докладване, вече се събира от задължените лица по реда на законодателството за мерките срещу изпирането на пари. При липса на изрична координация между двата режима съществува риск от дублиране на задължения и от несъответствие с принципа за минимизация на данните съгласно приложимата рамка за защита на личните данни. Поради това считаме за		всички присъединени юрисдикции към съответните многостранни споразумения на ОИСР.

	необходимо в съответните разпоредби да се предвиди възможност за използване на вече събрана информация, без да се изисква повторното й събиране.		
	II.3. Конкретно предложение за промяна в законопроекта: Във връзка с изложените по-горе в настоящия раздел съображения, предлагаме и конкретен текст, който смятаме, че ще преодолее констатираните от нас слабости и ще гарантира, че всички въведени в ДОПК дефиниции нямат самостоятелно прилагане извън обмена на данъчна информация и не променят смисъла на утвърдени дефиниции в секторното законодателство, уреждащо дейността на доставчиците на платежни услуги: В § 23, т. 2 от законопроекта: „В §1а: а) в текста преди т. 1 накрая се добавя: „и раздел IIIб от този кодекс, единствено за целите на прилагането му и без да се засяга значението на същите понятия в други нормативни актове:“	**Не се приема**	В §1а от ДР на ДОПК във връзка с очертания предмет на раздел IIIа, глава шестнадесета, е посочено ясно, че понятията се създават за целите на автоматичния обмен на информация за данъчни цели по реда на раздели IIIа и IIIб. Също така следва да се посочи, че съгласно чл. 37, ал. 1 и 2 от Указ № 883 от 1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове думи или изрази с утвърдено правно значение се използват в един и същ смисъл във всички нормативни актове, като ако се налага отклонение от общоприетия смисъл на дума или израз, с допълнителна разпоредба се определя смисълът им за съответния нормативен акт. С други думи понятията, регламентирани в § 1а от ДР, имат особеното значение за целите на този закон, което не засяга значението им съгласно други нормативни актове, т.е. предложеното в становището следва от установените правила при нормотворческата дейност. В тази връзка не е

			необходимо това да бъде изрично регламентирано. Приемаме изложените аргументи, че използваната в законопроекта терминология не следва да влиза в колизия с тази на секторното законодателство, тъй като целите на двете регулации са коренно различни. Следва да се има предвид че понятията, използвани в законопроекта, следват глобалните стандарти на ОИСР и директивите на ЕС в областта на административното сътрудничество. За яснота в мотивите е добавен текст, с който се пояснява още веднъж, че използваните понятия имат самостоятелно, функционално значение единствено за целите на автоматичния обмен на информация и не засягат правната природа на съответните инструменти по други нормативни актове.
	II.4. Несъгласие с мотивите към законопроекта отнасящи се до дружествата за електронни пари. По отношение на мотивите към законопроекта, категорично не споделяме тезата, че средствата, държани в електронни пари, остават „в голяма степен необложени“.	**Приема се**	Мотивите са коригирани. Следва да се отбележи, че предходният текст на мотивите не визира неизпълнение на задължения от страна на дружествата за електронни пари, а че поради липсата на достатъчна информация е възможно ползвателите на електронни пари да не декларират в пълен размер реализираните от тях

	Считаме, че така формулиран, този извод не отразява обективно действащата правна и регулаторна рамка и създава риск от формиране на неточни и подвеждащи изводи относно дейността на дружествата за електронни пари като лицензирани и поднадзорни субекти. Дружествата за електронни пари, в качеството си на доставчици на платежни услуги, подлежащи на лицензиране и надзор от Българската народна банка, са обект на многослойни регулаторни изисквания, включително по отношение на събирането, съхраняването и предоставянето на информация. В тази връзка, както вече посочихме и по-горе, следва да се отчете, че тези дружества имат задължения за докладване както към Българската народна банка, така и към Националната агенция за приходите, включително по отношение на откритите при тях платежни сметки и идентификацията на клиентите (CESOP; SAF- T, чл. 25 от Закона за НАП-обн. ДВ, бр. 30 от 2026 г., в сила от 27.03.2026 г.) Наред с това, в рамките на приложимото законодателство за мерките срещу изпирането на пари, същите субекти събират, поддържат и при необходимост предоставят значителен обем информация относно своите клиенти, извършваните операции и действителните собственици. Тази информация е налична и достъпна за		доходи, които получават по сметки за електронни пари. Това е един от мотивите за включването на електронните пари и на данни за техните ползватели в обхвата на автоматичния обмен на информация на директивата и на глобалния стандарт на ОИСР.

	компетентните органи при условията и по реда на закона. В този смисъл, макар да е вярно, че към настоящия момент не съществува изрично задължение за докладване на информация във формата и за целите на автоматичния обмен съгласно ДОПК, не може да се приеме, че дружествата за електронни пари „не докладват“ или че съществува регулаторен вакуум. Напротив, информация се събира и предоставя, макар и за различни регулаторни цели - пруденциален надзор, превенция на изпирането на пари и данъчен контрол. Поради това считаме, че използваната в мотивите формулировка следва да бъде прецизирана, така че да отразява коректно съществуващото положение. В противен случай се създават предпоставки за неправилни внушения относно нивото на прозрачност и съответствие на дейността на тези дружества, които са регулирани и подложени на надзор от Българската народна банка. Подобно прецизиране е важно не само от гледна точка на правната точност, но и с оглед на необходимостта от обективно представяне на сектора и избягване на неоправдано негативно въздействие върху възприятието за дейността на лицензирани доставчици на платежни услуги.		

	В заключение, напълно подкрепяме усилията за хармонизиране на българското законодателство с изискванията на относимите европейски нормативни актове, но считаме че предложените изменения следва да бъдат допълнително прецизирани, така че да се гарантира тяхната съгласуваност с действащото секторно законодателство, както и да се осигури пропорционално и ефективно прилагане на новите изисквания спрямо всички задължени данъчни субекти.		